

Τρία επιχειρήματα υπέρ ενός μοναδικού συντελεστή φορολογίας

Τετάρτη 14 Μαρτίου 2018
Liberal.gr

Της Μιράντας Ξαφά



1. Η εργασία και η αποταμίευση των νοικοκυριών επηρεάζονται από τη φορολογία. Όσο υψηλότεροι είναι οι φορολογικοί συντελεστές τόσο μπορούν να αυξήσουν το εισόδημά τους προσφέροντας εργασία εκτός αγοράς, μειώνοντας έτσι το φορολογητέο εισόδημα της χώρας. Αν ένας τεχνίτης φορολογείται με συντελεστή 30%, του μένουν καθαρά 70 ευρώ για κάθε 100 που κερδίζει την ημέρα. Αν θέλει να βάλει τον φράχτη του και η καλύτερη προσφορά που δέχεται είναι 80 ευρώ την ημέρα, θα γλιτώσει 10 ευρώ αν το βάλει ο ίδιος - 80 ευρώ που θα πλήρωνε στον μπογιατζή μείον 70 που δεν θα κερδίσει ο ίδιος. Η φορολογική βάση θα μειωθεί κατά 150 ευρώ την ημέρα - 80 που δεν εισέπραξε ο μπογιατζής και 70 που δεν εισέπραξε ο τεχνίτης.

2. Οι έντονα προοδευτικές φορολογικές κλίμακες αποθαρρύνουν την επένδυση σε γνώσεις, διότι μειώνουν την ανταμοιβή για δουλειές με υψηλό περιεχόμενο ανθρώπινου κεφαλαίου. Ενθαρρύνουν τη μετανάστευσή τους σε χώρες που ωφελούνται από τις γνώσεις τους χωρίς να έχουν πληρώσει για την εκπαίδευσή τους. Στη διάρκεια της κρίσης, 16.000 γιατροί, η εκπαίδευση των οποίων στοίχισε 3 δισ. ευρώ στο ελληνικό Δημόσιο, μετανάστευσαν στο εξωτερικό. Μία ενδιαφέρουσα δήλωση στα νέα του ΣΚΑΪ (20/1/2018) ενός νεαρού αποφοίτου Λυκείου, που αποφάσισε να εργαστεί αντί να σπουδάσει, δείχνει τη σημασία των κινήτρων: «Το 36% των αποφοίτων ΑΕΙ είναι άνεργοι, ενώ το 57% εργάζεται με μισθούς 400-800 ευρώ - περίπου όσο και οι απόφοιτοι Λυκείου. Γιατί λοιπόν να σπουδάσω;».

3. Η πολιτική υψηλής φορολόγησης δημιουργεί ισχυρό κίνητρο για φοροδιαφυγή ή αλλαγή φορολογικής κατοικίας. Η αδυναμία αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής δημιουργεί αθέμιτο ανταγωνισμό για την υγιή επιχειρηματικότητα. Θα υπάρχει φοροδιαφυγή όσο αυστηροί και αν είναι οι έλεγχοι και οι ποινές.

Όλα αυτά συνηγορούν υπέρ ενός μοναδικού φορολογικού συντελεστή, της τάξης του 20%, για όλα τα εισοδήματα ανεξαρτήτως πηγής. Ένα τέτοιο φορολογικό σύστημα θα έχει ευεργετικά αποτελέσματα όχι μόνο επειδή θα δώσει κίνητρα για εργασία, αλλά και επειδή θα ενθαρρύνει την επένδυση σε γνώσεις που θα οδηγήσουν σε μεγαλύτερη ευημερία μακροπρόθεσμα.

Για να υπάρχουν επαρκείς αποταμιεύσεις που θα χρηματοδοτήσουν την ανάπτυξη, η πολιτεία πρέπει να εγγυάται αξιόπιστα: πρώτον, ότι σέβεται την ιδιοκτησία των νομίμως κεκτημένων, δεύτερον, ότι στις δημόσιες δαπάνες συνεισφέρουν όλοι ανάλογα με τις δυνατότητές τους, και τρίτον, ότι η φορολογία είναι μέτρια και πλήρως ανταποδοτική. Η φορολογία στην Ελλάδα είναι άγρια προοδευτική. Η μεταρρύθμισή της στην ανωτέρω κατεύθυνση θα μπορούσε να μας βάλει στην πρωτοπορία της ανάπτυξης στην Ευρώπη.

Σχόλιο: Γεώργιος Κ. Μπήτρος

***Το άρθρο δημοσιεύθηκε στη στήλη «Περί Μεταρρυθμίσεων» στον Φιλελεύθερο της Δευτέρας 12 Μαρτίου**